

Solvej Balle (suom Sanna Manninen): Tilavuuden laskemisesta II

Koti (<https://www.maailmankirjat.ma-pe.net/>)

/ Solvej Balle (suom Sanna Manninen): Tilavuuden laskemisesta II (<https://www.maailmankirjat.ma-pe.net:443/solvej-balle-tilavuuden-laskemisesta-ii/>)

Solvej Balle (suom Sanna Manninen): Tilavuuden laskemisesta II

SARA SAVOLAINEN

Tara on elänyt vuoden verran marraskuun 18. päivässä eikä ole tullut yhtään viisaammaksi ulospääsemisen löytämisessä. Solvej Ballen *Tilavuuden laskemisesta* -kirjasarjan toinen osa jatkaa siitä mihin ensimmäinen päättyi. Tara on palannut Pariisiin hotelliin, jossa ensimmäisen kerran heräsi toistuvaan päiväänsä. Toipuakseen pettymyksestä hän kävelee päivästä toiseen ympäri Pariisia. Kävelemällä Tara myös käsittelee vuoden aikasil mukassa elämisen synnyttämää merkityksettömyyden tunnetta.

Tara tuntee itsensä erilliseksi aikasilmukan takia. Hän ei enää tiedä millaista elämää voisi rikki menneessä ajassa elää, joten hän alkaa kuuntelemaan ja seuraamaan muita ihmisiä. Sivusta kuunneltujen keskustelujen avulla Tara pääsee osaksi tuntemattomien elämiä.

Lopulta Tara lähtee hakemaan lohtua ja merkitystä uudelleen elämäänsä muutoksen avulla. Hän kaippaa vuodenaikoja ja niiden tuomia juhlapyyhiä. Kun päivät täsmäyvät kalenterin kulkuun, Tara lähtee viettämään joulua vanhempiensa ja siskonsa luokse. Perhejoulu tarjoaa Taralle nostalgisen turvan kaiken oudon keskellä. Vaikka vanhemmat ja sisko ovatkin alkuun ihmeissään Taran kohtaamasta sattumuksesta, lähtevät he innokkaasti mukaan joulun viettoon keskellä marraskuuta.

Toisen vuoden aikasilmukassa Tara viettääkin ympäri Eurooppaa vuodenaikoja metsästäessä. Balle kuvaa hienosti kirjassa ajan konstruktiota, kun Tara käsittää ajan kulumisen luonnon kierron mukaan. Toisaalta Taralle vuodenaikoja tärkeämpi on niiden mukana kulkeva kalenteri, joka on ihmisen luoma kehystys ajan kululle. Talvessa tärkeää ovat joulu ja uusi vuosi, keväässä pääsiäinen. Keinotekoisestikin luodut muuttuvat vuodenaajat ja perinteiden seuraaminen auttavat Tाराa löytämään jälleen merkityksellisyyden elämäänsä.

Yhtä lailla tärkeää Taralle on, että vuodenaajat näyttävät oikeilta, mikä paljastuu suhteelliseksi asiaksi. Marraskuu Ranskassa on liian leuto ollakseen talvi, joten hän liikkuu ensin hieman pohjoisemmaksi. Alkuun hänelle riittävät pieni pakkanen ja kirpeä ilma. Taran kuvailevat vuodenaikojen säätilat ovat paikoin erilaisia suomalaiselle lukijalle.

Nykyihminen on tottunut kalenterin määräämiin tarkkoihin päivämääriin juhlapyyhiin suhteen. Täten edelleen luonnonkiertoa mukaileva pääsiäisen määräytyminen hämmentää. Tarallekin tämä luo hämmentävän pohdinnan paikan, kun hän ei tiedä mihin päiviin sijoittaa pääsiäinen tarkalleen omassa ajankulussaan.

Balle on sijoittanut pieneen kirjaansa paljon erilaista sisältöä ja ajan pohdintaa. Kun ensimmäinen osa keskittyi käsittelemään Taran ja Thomasin rakkautta ja aikasilmukan säännöksiä vuoden aikana, niin tämä toinen osa laajentuu merkityksettömyyden kautta vuodenaikojen ja roomalaisten kautta tapahtuvaan ajan käsittämiseen. Kirjasarjan toinen osa ei samalla tapaa imaise lukijaa mukaansa kuin ensimmäinen osa, vaikka tarjoaakin mielenkiintoista pohdintaa.

Kun Taralle tulee toinen vuosi täyteen marraskuun kahdeksannessatoista elämistä, hän päättääkin asettua Düsseldorfiin. Siellä marraskuu on lempeä ja tarjoaa Taralle sopivasti liikkumatilaa. Miellyttävä asunto tarjoaa Taralle turvapaikan, jota hän kuvailee kultaiseksi häkiksi.

Vuodenaikojen metsästämissä sijaan Tara päätyy uteliaana tutkimaan muinaisten roomalaisten elämää. Etsinnät synnyttävät Taralle ajatuksen ajasta säiliönä. Näin rikki mennyt aika tuntuu Tarasta säiliöltä, jonka pohjalle hän on pudonnut ja josta ei pääse kipuamaan pois.

Roomalaisten elämä kytkeytyy Taraan jatkuvasti: hän ensimmäiseltä vuodeltaan asti kuljettanut mukanaan ystävältään saamaa sestertiusta eli antiikin roomalaista kolikkoa. Sestertius onkin lopulta se, mikä sysää Taran tutkimaan roomalaisten maailmaa. Tutkimuksissaan Tara lukee Varuksesta, jonka kolme legioonaa tuhoutuu täysin eikä täten näiden legioonien numeroita enää ikinä käytetä. Tara hätkähtää oppiessaan numeroiden olevan 17, 18 ja 19. Balle kuljettaa roomalaisia taitavasti ensimmäisestä osasta toiseen eikä niiden käsittely tunnu jäävän vielä tähän. Mutta se jää nähtäväksi tulevissa kirjoissa sitten myöhemmin.

Solvej Balle: *Tilavuuden laskemisesta II* (Om udregning af rumfang II). Suom. Sanna Manninen. Kosmos, 2024, 175 s.

Sara Savolainen on kirjallisuuden maisteri Jyväskylän yliopistosta.

« Previous:

Petronius Arbiter (suom Pekka Tuomisto):
Satyricon (<https://www.maailmankirjat.ma-pe.net/petronius-arbiter-satyricon/>)

Next:»

Ingeborg Arvola (suom Aki Räisänen):
Jäämeren laulu (<https://www.maailmankirjat.ma-pe.net/ingeborg-arvola-jaameren-laulu/>)

admin

Vastaa

Viesti

Nimi

Sähköposti

Lähetä viesti

This site uses Akismet to reduce spam. [Learn how your comment data is processed \(https://akismet.com/privacy/\)](https://akismet.com/privacy/).

Spefi -romaaneja (Tomi Sirviö)

Bram Stoker: Draculan vieras ja muita kauhukertomuksia (<https://www.maailmankirjat.ma-pe.net/bram-stoker-draculan-vieras-ja-muita-kauhukertomuksia/>)

Proudly powered by WordPress (<https://wordpress.org>) | Theme: Content (<https://spicethemes.com>) by
SpiceThemes
